

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET

Gl. Hellerup Gymnasium

Nr. 8

September 1955

47. årg.

» MENNESKET

bag

LÆREREN «

IV

*Elever er vordende mennesker,
som trænger til personlig
påvirkning,*

siger lektor Blem bl. a. i denne
samtale.

— En kop kaffe mere? Fru Blem er der igen med kanden. Vi sidder i det hyggelige Blemske hjem på Bøgehøj for at sludre lidt med „skolens virksomste mand”, lektor *C. E. Blem*, der den 15. august har været ansat på Gl. Hellerup i 25 år. Hr. Blem er lige kommet fra skole — det er nemlig en af de meget få dage, hvor han kan forlade skolen samtidig med os andre — har smidt det varme tøj og sidder nu i shorts og hjemmesko og nyder sommeren på altanen. Det er varmt, så varmt, at lektor Blem forleden gik i byen i shorts — og sokkeholdere, som han havde glemt at tage af . . .

— Hvorfor jeg blev lærer? siger han og får ild på cigaren, ja, jeg var ikke født til det. Min mor havde gerne set, at jeg læste til præst, men selv ville jeg have været ingeniør eller læge. Det var imidlertid sløje tider for ingeniører dengang. Jeg husker således en cand. polyt., der stod ved Dronning Louises Bro og solgte bananer! Jeg tog realeksamen 1919

fra „De forenede kirkeskoler” og kom derefter i gymnasiet på „Efterslægten”. I 2. G. var jeg syg det meste af skoleåret, men jeg gav mig til på egen hånd at læse til eksamen og klarede mig op. Og i 22 blev jeg student. Jeg vidste på det tidspunkt ikke, hvad jeg ville være; lægestudiet interesserede mig, men jeg mente ikke, jeg ville kunne klare det, da jeg helbredsæssigt jo ikke var stærk. En dag traf jeg tilfældigvis *Anton Bruun*, lederen af „Galathea”-ekspeditionen, og han gav mig ideen til at blive cand. mag. Jeg læste i 7 år, og i 1929 fik jeg min eksamen. Efter nogen tid som timelæ-

rer på Metropolitanskolen, anbefalede derværende lektor P. Andersen mig til Hartvig-Møller, der netop stod og manglede en timelærer. Jeg stillede på Gl. Hellerup for at snakke med Hartvig-Møller, iført blåt tøj, høj, stiv flip, løse manchetter og stok, datidens mode. Det var med nogen spænding, jeg så frem til at skulle virke på denne skole, hvor man — efter hvad jeg havde hørt — kun kunne gøre sig, hvis man var spejder. Men det gik endda!

— Og så Deres undervisning . . .

— Jeg har altid betragtet eleverne som vordende mennesker, der trænger til personlig påvirkning!

— De overkommer jo det rent utro- lige, er med i alt, hvad der foregår . . .

— Ja, jeg har en del jern i ilden, som man siger. Til jubilæet skrev adjunkt Lorensen et rim på 3 sider om, hvad jeg er med i! Grunden er ganske simpelt den, at jeg altid tror, jeg kan gøre det bedre end andre; der er noget i mig, der siger: lad bare mig ordne det . . . Jeg ved godt, det engang imellem kan se ud, som om jeg vil mase mig på, men det er nu ikke meningen . . .

— De er kendt for at tale rent ud med Deres drenge — selv om så vanskeligt et spørgsmål som det seksuelle . . .

— Jeg mener, at *alle problemer bør behandles med „åbent visir“*. Der er alt for mange forældre, der skyder problemet seksualundervisning fra sig og overlader det til skolen. Det ideelle ville jo være, om moderen fortalte barnet om de ting, men det er der mange, der har vanskeligt ved. Mange forældre har ligefrem bedt mig fortælle eleverne om forplantningen. Jeg taler med drengene om det på en naturlig og ligefrem måde og har haft flere eksempler på, at de derved har fået tillid til mig.

For nogle år siden kom der således en gymnasiast til mig og bad mig om råd. Han var forelsket i en ung pige og var nu blevet bange for, at det en skønne dag skulle „gå galt“. Begge de unge mennesker gik i gymnasiet, og jeg rådede dem til at læse lektierne sammen og på den måde komme ind i et kam-

meratligt og naturligt forhold til hinanden. Nogen tid efter kom den unge mand og takkede mig og fortalte, at alt var godt. De havde fået talt ud om de vanskelige spørgsmål.

— Ungdommen i dag og for 25 år siden . . .

— Nutidens ungdom er bedre oplyst og i højere grad end tidligere indstillet på at trænge tilbunds i problemerne. Der er dog en undtagelse: I min ungdom var vi langt mere politisk interesserede. Jeg husker således en diskussionsklub, vi havde, hvor bl. a. fhv. indenrigsminister *Aksel Møller* var en af de ivrigste debatører. Men vi maa ikke glemme, at det er langt sværere at være ung i dag, fordi kravene er blevet større. Men det er *mulighederne* til gengæld også. Og så er de unge i dag så dejlt usnobbete, der er ingen, der føler sig for fin til at gå med morgenbrød.

— Til slut: Hvis De kunne skrue tiden tilbage, ville De så vælge gerningen som præst, ingeniør, læge eller . . .

Lærer! kommer det omgående, — selvfølgelig! b.

NB.! Ved redaktionens slutning erfarer vi, at også lektor *Sv. Mejlbo* har 25 års jubilæum i denne måned. Der har desværre ikke været tid til noget interview med denne jubilar i denne omgang. Foreløbig siger vi til lykke!

Den lille næsvise

skoletrold

læste forleden, at man årlig anvender 8 mill. kroner til skolebogsuddelingen, og sagde med Churchill:

»Aldrig har så mange fået så lidt for så meget - - <

SOMMERTUREN

(Af SKOLEBLADETS udsendte medarbejder)

Sommerturen 1955 gik til Tyskland, Østrig og Italien, og den blev en stor succes. De første 8 dage var vi i Tyskland, hvor vi med egne øjne så nogle af de ting, vi har læst om i skolen. Vi var i Lybeck, Hansaens hovedby, med den skønne gamle Marienkirche og det ikke mindre smukke rådhus, i hvis nærhed den gamle kro, „Haus der Schiffergesellschaft“, hvor alt er bevaret som for århundreder siden, ligger. Vi sejlede på Rhinen, hvor lastpramme i lange rækker sejler frem og tilbage, og hvor idderborge, der nu ofte er indrettet til vandrerhjem, ligger højt og utilgængeligt på bjergene ved bredden. Vi var i Heidelberg, i Rothenburg ob der Tauber og i Nürnberg, vi har med andre ord set det bedste og det smukkeste af Tyskland. Den 4. juli tog vi til Østrig, hvor vi skulle på bjergtur. Tidlig næste morgen tog vi en bus op i bjergene, og da autovejen hørte op, steg vi ud og fortsatte til fods. Det var begyndt at blive køligt, og vi kunne mærke luften blive tyndere og renere. Efterhånden som vi steg opad, blev det endnu koldere, og til sidst frøs det et par grader, og der var tæt tåge. Oppe ved bjerghytten var der ingen vegetation, og der lå sne rundt omkring. Næste morgen kom førerne, og efter at de havde forhandlet med Hans om en afkorting af dagsmarchen på grund af vejret, sneen og tågen, blev vi bundet i et tov og tog afsted. Da vi kom ud i sneen frøs vi gudsjammerligt, for vi havde nemlig alle — med undtagelse af *Busk*, der bar pyjamasbukser — korte benklæder på. Det var endog så tåget, at vore to ellers meget dygtige førere for en kort tid mistede orienteringen. De fandt dog snart vejen igen, men vi blev en time forsinket. Det tog vi os imidlertid ikke af, men traskede videre over gletcheren. Det var et pragtfuldt syn, når tågen lettede af og til. Milevidt strakte den snedækte flade sig,

og man kunne slet ikke bedømme afstande. Bjerge, som i virkeligheden lå mange kilometer borte, syntes ganske nær. Mens vi vandrede i bjergene, var det kun få, der rigtig syntes om det, for det var en temmelig kold og anstrengende tur, men når man bagefter tænker derpå, var det alligevel en uforglemmelig oplevelse.

Turens egentlige mål var Italien, og det var vel nok den del af turen, vi havde været mest spændt på, og det tør nok antydes, at vi ikke blev skuffede. Vi fik set næsten alt, hvad der var værd at se, og vi har fået et væld af fremmedartede indtryk, oldtids- og renæssancekunst har vi set en mængde af, men også de moderne italieneres liv fik vi et levende indtryk af. Heldigvis havde vi fri hver aften, så vi kunne gå ud at se på livet. I Venezia traf det sig oven i købet så heldigt, at der var „Redentorefest“ den aften, vi ankom, og det er en stor oplevelse. Efter Venezia rejste vi hjem og kom til København den 27. juli efter 26 begivenhedsrige dage. Turens ledere var som bekendt lektor *Kirkeby Hansen* og adjunkt *H. W. Rasmussen*, og deres ledelse og det store forarbejde, de havde gjort, kunne ikke have været bedre.

M. J.

Forskellen på en stor og en lille pige er den, at de bliver pudret i hver sin ende.

*

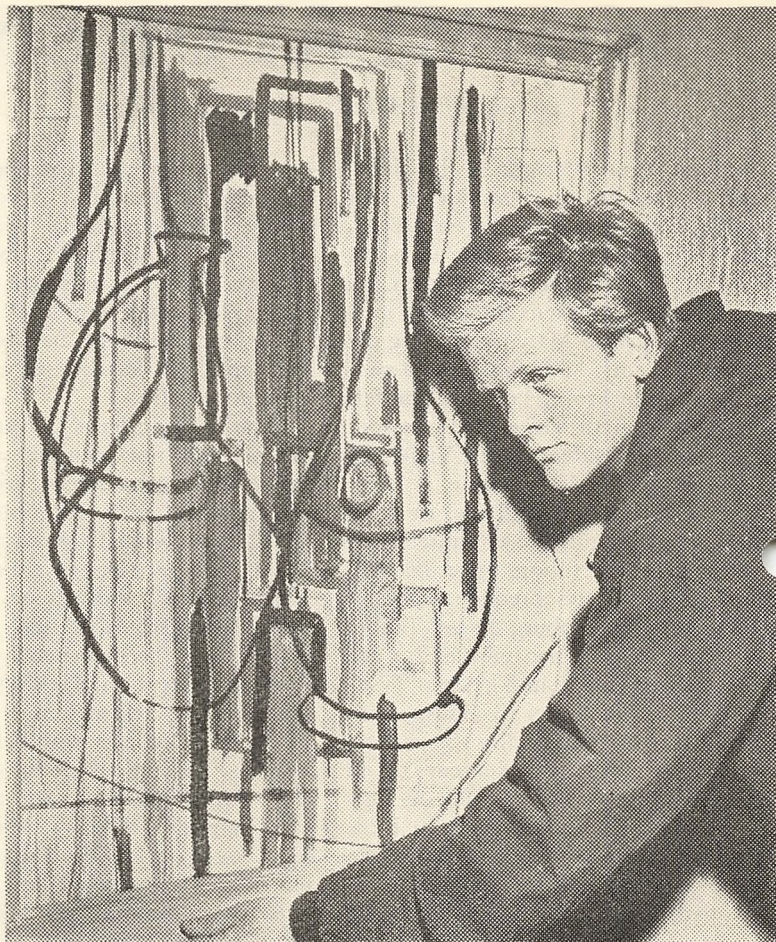
Og så er der den med franskmænden, araberne og englænderen, der kom forbi en yndig ung pige, der holdt ved fortovet i et dollargrin.

— Ved Gud, sagde englænderen.

— Ved profetens skæg, sagde araberne.

— Ved otteriden! sagde franskmænden.

Om
at
se
på
abstrakt

En af skolens elever, Hans Meyer Petersen i III s. har i sommerferien udstillet sine abstrakte malerier i „Galerie Montmartre” på Dyrehavsbakken, — man forsøger her at få kunsten ud til de bredeste lag i befolkningen samtidig med, at man stiller plads til rådighed for unge, eksperimenterende malere til at vise deres evt. talent.

Abstrakt kunst arbejder alene med form, farve og rytme uafhængig af naturen og vor daglige kendte virkelighed, og således også uafhængig af menneskeskikkelsen, der ganske er fordrevet fra kunsten, idet man søger at finde ind til et renere kunstnerisk formsprog ved udeladelsen af alle uvedkommende elementer (en udvikling nøje forbundet med

samfundets og personlighedens virkelighedskrise). Når vi ser på abstrakt — og i det hele taget på modernistisk kunst siden impressionen — er det således hen i vejret at lede efter noget man *umiddelbart* kan genkende fra sin egen verden (virkelighed), skønt billedet dybest set er en abstraktion fra den samme virkelighed! Det gælder altså, hvad angår den *æstetiske* nydelse, (meget groft sagt!) kun om at lade denne *tilsyneladende(!)* l'art pour l'art tale til en gennemdens helhed og klarhed i linjens rytme og i formens balance.

Noget, der ikke altid lykkes for Hans, — især i de allertidligste billeder, hvor han er optaget af rytmens formsprog, og man løber ved nydelsen af disse bil-

Ordensregler for lærere

- § 1. Om morgenen skal lærerne møde rettidigt ligesom hr. Blem.
- § 2. Når der ringes ned, skal alle lærere straks begive sig til lærerværelset.
- § 3. I tilfælde af godt vejr kan lærere få tilladelse til at opholde sig på legepladsen.
- § 4. Lektielæsning er forbudt i frikvartererne. Det er forbudt at medtage flasker paa lærerværelset. (De skal forblive i hr. Nørgaards kælderrum).
- § 5. Lærerne skal — undtagen lektor Mortensen — sørge for klassernes udluftning.
- § 6. Læreren får anvist en plads, for hvilken han er ansvarlig. — I særlige tilfælde kan man dog faa tilladelse til at sidde på elevernes borde (hr. Rasmussen)
- § 7. Lærerens bøger skal være forsynet med solidt omslag. Eleverne paatager sig intet ansvar for lærernes cykler og andre befordringsmidler.
- § 8. Hvis en lærer må forsømme skolen p. g. a. sygdomstilfælde, skal han hurtigst muligt anmelde dette til eleverne, så unødigt arbejde kan undgås.
- § 9. Ingen lærer holdes tilbage på skolen mere end et kvarter efter skoletidens ophør (undtagen lektor Blem).
- § 10. I klasser og lærerværelse kan højroestet adfærd ikke tillades. (Dette gælder dog ikke hr. Lorensen).

At ophænge på lærerværelset.

leder let fare for, at helheden skal tabe sig i kaotisk mængde, som øjet ikke kan opfatte, og indtrykket kan falde sammen i tom forvirring. I størstedelen af billederne har Hans dog fået en kunstnerisk helhed frem, og abstrakte billeder kan man se længe på, — en rigtig form er nemlig altid god for øjet!

Denne kunstens æstetik er nok til at tilfredsstille intellektuelle finsmagere, — og der kræves virkelig øvelse og udviklet smag til at nyde denne kunstart; som

vel nok, også for kunstneren, er den mest krævende af alle kunstarter. Men abstrakt er andet og mere end blot udtryk for borgerlig skønhedstrang — abstrakte billeder skulle gerne være andet end kun til pynt i borgerskabets stuer, ellers ville den jo kun dække over tomhed, — for formen er kun et tidstypisk udtryk for en indre nødvendighed, som i al stor kunst er evig.

En ung maler som Hans løber let en alvorlig fare for at blive tom, hvis hans

billeder ikke opstår af denne indre nødvendighed (d. v. s. hvis der ikke er en *etisk* forpligtelse), for *formen selv er et barn af tiden og dør med den*; den kan let blive blot og bar manér, kun båret af male-rens trang til at skabe noget smukt. Man kan ikke rigtig frigøre sig fra den tanke, at der af Hans' billeder — som af uhyre megen modernistisk kunst — er gjort en *uniform*. Billederne kan virke som soldater, — hvilket man vel nok, når man kender Hans, må betegnes som skæbnens ironi. Dette kun ment som en advarsel om at stoppe lidt op og overveje før fortsættelsen ad den slagne landevej, der *måske* kan føre til det bare intet!

Modernistisk kunst har nemlig et indhold, der er dybt etisk engageret i det moderne menneskes vilkår og hele vor kultursituation, der bærer bud om en krise, som er vor virkelighed idag, og som det er kunstens opgave at skildre. En krise, der ikke længere, som i tyverne, kan indgyde mørk pessimisme, for den evige krise synes jo at være vor livsbetingelse. Altid i menneskeheden historie, der i det ydre ikke er andet end historien om svigtede idealer, er der opstået et nyt *credo*. Det var den oprindelige menneskelige situation — bestandig omgivet af faren for at gå til grunde overlevede mennesket på trods af alt. For mennesket har sine dybeste rødder i nederlagets jord, mennesket er det væsen, som vokser gennem sine nederlag og dør af sine sejre.

Af en ung maler, som Hans Meyer Petersen, kan man dog ikke vente den dybe etiske sandhed bag billeder, der er båret af en umiskendelig kunstnerisk evne og en sand æstetisk sans for det skønne. En malerisk personlighed er han — en maler af tiden. Om han bliver en kunstner af evigheden ligger i fremtidens skød. jl.

Kort fortalt

Still going strong: 76-årige *Klaus Vedel* var på sommerferie-cykletur Jylland rundt med realklassen fra Emdrup!

Bogormen anmelder

de nye bøger

Livets skrænt

Robert Corydon: „Skrænten mod havet“.
(Borgens Forlag).

Robert Corydon har med sin nye digtsamling „Skrænten mod havet“ påny vist sig som en ordets virtuos. Han sidder på sin havskrænt og viser os selve livet i dets indre natur og forklarer os dets mange hemmeligheder ved hjælp af få, men stærke ord.

Poesi er ikke noget verdensfjernt, som tiden er løbet fra, føler man, når man tager plads ved digterens side på hans skrænt. Corydon er maler, hans farver er ord, og han er ikke bange for at sætte stærke farver sammen, men på en vidunderlig naturlig måde. Han er ikke idylliker, for han sanser med en intensitet, som når langt ud over, hvad idyllikeren kender, har Poul Vad engang sagt, og mon Corydon kan træffes bedre? Lad os tage et enkelt eksempel fra samlingen:

Skrænterne lå bag de mange
opretstående skygger og
lyngens violette lampe var tændt
overalt og brændte sig ind i
granernes svingende mørke . . .

Sct. P. H. og dragen

„P. H.s dragebog for børn fra 8–128 år“.
(Chr. Eriksen).

At Poul Henningsen spænder vidt er velkendt, og nu har han atter povet at påkalde sig offentlighedens opmærksomhed med en ny bog. Han har skrevet om *drager* — disse tingester af træ og papir, som man som dreng sender op i blæsevejr. Der er blevet en festlig bog ud af det. Tro nu ikke, det er en børnebog, for den kan, som titlen antyder, gouteres af alle aldersklasser. „I dragens verden er vi alle jævnaldrende“, siger P. H. i sin fortale, og selv har han leget med drager i 50 år (!) og det fremgår da også med al mulig tydelighed, at der

C. C. OLSEN

Hausgårdsvej 21 - HE. 163 - 363

Vognmand og entreprenør

Jordudgravning og al kørsel

ligger virkelig autoritet bag den muntre maske. Her finder man alt, hvad man vil vide om dette ældgamle legetøj. Her er korsdrager, buedrager, drager med og uden hale, kinesiske og sekskantede drager o.s.v. Og så er det hele serveret på en fiks og indbydende måde og forsynet med et hav af P. H.s egne tegninger, hvilket ikke gør bogen kedeligere.

Den er - kort sagt - ad P. H. til!

SKOLEBLADET

Elevblad for Gl. Hellerup Gymnasium,
Frederikkevej 8, Hellerup.

Redaktion:

Ole Bech (ansvh.) OR: 7594.

Jørgen Larsen. Ole Vang.

Preben Hoffmann (annonceafd.)

HE. 4852.

Mogens Prip.

Musikhuset *Apollon*

- Let's get away from it — Fats Waller
45 EP
- Sweet potato piper — Glenn Miller
45 EP
- Boogie woogie on St. Louis blues —
Earl Hines — 45 EP
- Trumpet blues & cantabile — Harry
James — 45 EP
- Knee drops — Louis Armstrong — 45 EP
- Black and tan fantasie — Chris Barber
45 EP
- God leads his dear children — Chris
Barber — 45 EP
- Blue and sentimental — Count Basie
45 EP
- Alabama Jubilee — Muggsy Epanier
45 EP
- How long blues — Albert Nicholas
55 EP
- Margie — Billy Banks New Orleans
45 EP
- Drumboogie — Gene Krupa — 45 EP

<p>LEDIG</p>	<p><i>Anker-Møbler</i> ENKELTMØBLER Kvalitet . den bedste Reparation . Ombetrækning Strandvej 149 Helrup 3637</p>
<p>LEDIG</p>	<p><i>Har De prøvet brødet fra</i> HUGO Petersen? Strandvej 155 Telf. He. 157</p>
<p>TAKSTGRÆNSEN'S <i>chokolade</i> Strandvejen 72 Helrup 2625</p>	<p>Konfekturforretningen <i>Skot</i> Strandvejen 92 Fineste chokolade og altid friske kokusboller — Hellerup-is</p>
<p>Harald Petersen SKOTØJ Strandvejen 92 Helrup 2530</p>	<p>Scheel Larsen ISENKRÆMMER</p>
<p>Det bedste er altid det billigste - såvel til hverdag - som til fest! BØRGE FEHRMANN SLAGTERMESTER Grundlagt 1902 Strandvej 167 Helrup 176</p>	<p>Alt til hus, have og hjem Den reglementerede gymnastikdragt Alt i sportsudstyr Strandvej 193 Helrup *2901</p>
<p>Ruder . Spejle . Malerier . Rammer hos A. Sørensen & Søn Marievej 1 Helrup 156</p>	<p>Største udvalg Hellerup konfekturforretning <i>v/ Henry Schmidt</i> Strandvej 161 HE. 850</p>
<p><i>Jens Hauge</i> herre- og dame-frisørsalon telf. Helrup 2757 Frederikkevej 1 . Hjørnet af Strandvej</p>	<p>TAKSTGRÆNSENS FARVEHANDEL</p>
<p>Køb Deres bøger hos Gentofte Kommunes Boghandlere</p>	<p>Farver Lakker Tapet Callisensvej 4 Telf. He. 128</p>